

AKCE

in.ihned.cz/zahranici

Večer byla v kostele San Pedro de la Rúa slavnostní mše. Pak už nás zdejší Asociace přátel svatojakubské cesty pozvala na výborné navarrské klobásky, kterým tu říkají txistorra, a skvělé víno. Protagonistou už nebyl svatý Jakub, ale don Feliciano, asi devadesátiletý „caballero“, který nám zpestřil nezapomenutelný večer skvělou hrou na harmoniku a zpěvem.

Město svatého Dominika

Nejmenší španělský region La Rioja proslavilo především víno. Vinice nás tu doprovázejí na každém kroku. Ochutnáváme lahodný mok, ale raději to moc nepřeháníme, protože chceme poznat i další půvaby tohoto kraje. Třeba Santo Domingo de la Calzada, které založil sv. Dominik Cestář, po němž bylo město pojmenováno, který budoval cesty a mosty, aby poutníkům jejich putování co nejvíce usnadnil.

Santo Domingo de la Calzada má příchodnímu odjinud co nabídnout. Procházka úzkými uličkami s kamennými paláci a domy s podloubími, půvabnými náměstíčky a klášterem sv. Františka má něco do sebe. V pozdně gotické katedrále si prohlédneme románské apsidy i románský sarkofág v kryptě s ostatky sv. Dominika.

Kohout a slepice, kteří už od 15. století obývají jeden z výklenků (každý měsíc jsou vyměňováni), dodnes připomínají jeden z nej-

Putování krajem La Rioja

známějších zázraků sv. Dominika. „Váš syn je právě tak živý jako pečený kohout a slepice, které mám na talíři,“ měl údajně prohlásit soudce, když ho rodiče nespravedlivě odsouzeného mladíka houpajícího se ještě na oprátce přišli o zázraku zpravit. V tom okamžiku drůbeží pár z talíře vyskočil a začal zpívat.

Katedrála, z níž se tají dech

Jsme v Burgosu. Základní kámen zdejšího chrámu, který je pokládán za jednu z nejkrásnějších gotických katedrál ve Španělsku, položili 20. července 1221 rukou společnou král Ferdinand III. a biskup Mauricio. Chrám je to monumentální, velmi členitý a je na něm a v něm tolik toho k vidění, že začneme mít nejprve poráženeckou náladu. Pak se však vzbudíme, obcházíme ho kolem dokola a snažíme se uložit ve své paměti alespoň něco ze čtyř portálů, z nichž nejstarší je Puerta del Sarmantal s čistě gotickým bohatě zdobeným tympanonem, z věží a věžiček, sloupkových zábradlí, zdobených oken a spousty dalších detailů. Dovnitř vcházíme hlavní branou a spolu s davem lidí procházíme interiérem. Být tu tak sami, asi bychom si onen nádherný trojlodní prostor s přehrášlými architektonickými detaily, obrazů, soch a nejrůznějších sakrálních objektů vychutnali daleko více. A tak se alespoň déle zastavujeme v nádherné funerální kapli, obdivujeme mistrně vyřezávaná křesla v chóru, zlaté renesanční schodiště, katedrální poklad a gobelíny v kapitulní síni. Objevíme i jednoduchou pamětní desku ve středu chrámu upozorňující na to, že právě na tomto místě jsou pohřbeni Cid se svou ženou Jimenou.

Leónská kráska

„Abyste si ji mohli v klidu vychutnat, musíte se nejprve chvíli potulovat uličkami starého města,“ dočetla jsem se v průvodci Leónem o zdejší gotické katedrále. Když se před námi konečně objevila, musela jsem dát autorovi za pravdu. Leónská kráska, jak se jí všeobecně říká, je opravdu nádherná.

Základní kámen byl položen v roce 1225 a už v roce 1288 se v ní sloužila první mše. Chrám byl dokončen v 16. století, i když (jak už to u výjimečných staveb bývá) se zde pracovalo ještě i mnohem později. Její dva hlavní architekti – Enrique a Guillaume de Rohan, o nichž se zmiňují historické prameny – se inspirovali především katedrálami v Remeši a Chartres, a to dokonce do té míry, že někteří historici umění pokládají leónský chrám za „nejvíce francouzskou katedrálu na světě“.

Jestliže zvenčí katedrála na návštěvníka zapůsobí svou majestátností a propracovanou sochařskou a kamenickou výzdobou, pak vnitřní trojlodní prostor s četnými kaplemi ho zahltí především barevností a dekorativností svých vitráží. Ty zabírají více než sedmáct stovek metrů čtverečních plochy, zaplněné květinovými motivy, obrazy svatých, králů, proroků a nejrůznějších biblických výjevů.

Když jsme se vzpamatovali z přemíry světla a barev, zamířili jsme k chóru, jehož lavice

Kde se ubytovat

Poutníkům je k dispozici hustá síť ubytoven vybavených nejčastěji palandami většinou ve společných ložnicích (hodí se ucpávky do uší, nejsou vhodné šustící igelitky). Nutný je spacák, a jsou-li palandy obsazeny, přijde vhod i karimatka. V každé ubytovně je lékárnička, mnohdy i kuchyňka a pračka. Za nocleh zaplatíte 3 až 8 eur. Musíte se prokázat tzv. credencíalem, což je jakýsi poutnický pas, který dostanete na začátku putování a do něhož vám dávají razítka, která mají dokázat, že jste opravdu poutníci. Pěší mají při ubytování přednost, cyklisté (zvláště v létě) musí většinou čekat až do 19. hod.

Nepřehánějte to s oblečením. Ve většině ubytoven je navíc k dispozici pračka, takže si své svršky můžete i vyprat. Nutné jsou dobré boty, sandály na přezutí, čepice proti slunci, opalovací krém, baterka, náplast na puchýře, obinadlo. Mějte na paměti, že batoh by neměl mít více než 10 kg.

Informace

www.xacobeo.es

www.mundicamino.es

Santiago de Compostela (IN magazín 29/2005)

Ultreia II. (Zdeněk Susa)

Cestou hvězdy (Pavla Jazairiová)

Tradiční značení